

ČTVRTLETNÍK NADĚJE ZLÍN

PROSINEC 2018, ROČNÍK 9, ČÍSLO 4

Milé čtenářky a milí čtenáři,

Vánoce nejen v našich dětských vzpomínkách, ale i v televizních pohádkách nebo marketingových sděleních se zdají být zázračnými, pozlacenými až kýčovitými svátky. Někdy propadáme nutkání shánět mnoho dárků a připravit spoustu dobrot, udělat tu pravou atmosféru. Zvláště my, ženy, tomu někdy podléháme.

Říkám si, co to vlastně má společného s biblickou zprávou o narození Ježíše? Vždyť čteme o těhotné mladé ženě na nesnadné cestě, o rodině bez přístřeší, malém nezaopatřeném dítěti. O pastýřích, tedy lidech na úplném okraji společnosti. Také o násilí a zvůli mocných, které se hojí na bezbranných.

Stojí za to si připomenout tuhle pravou a dnes trochu skrytou tvář Vánoc. Vidět zázrak dobré Boží vůle s tímto světem. Vnímat malé zázraky kolem sebe – nezištnou pomoc druhým, zájem o potřebné kolem nás, projevy solidarity a ochoty se rozdělit, snahu o dobré vztahy a porozumění.

Milí přátelé zlínské NADĚJE, přeji Vám požehnané svátky a dobrý příští rok.

Kateřina Pivoňková

TICHÁ AUKCE POPRVÉ!

Novou benefiční akcí, Tichou aukcí laskavosti, jsme oslavili Den dárcovství. Nápad ze Skotska se nám natolik líbil, že jsme akci nachystali za velmi krátký čas. Jen měsíc předem jsme sbírali zajímavé věci, dovednosti či zážitky od dárců. Tyto jsme pak 27. listopadu v Městském divadle Zlín dražili, formou "tichou", zapisováním příhozů.

Akce byla velmi veselá, soutěživá. Jsme rádi, že se Vám zalíbila a slibujeme, že i příští rok ji uspořádáme. Těšíme se, že se o ní dozví víc lidí, kteří nebudou váhat přijít a podpořit dobrou věc.

Kdo nejvíc ohodnotí již proběhlé? Samotní dárci nebo účastníci aukce:

„Tichá aukce laskavosti mě velmi mile překvapila svou příjemnou atmosférou i počtem krásných věcí a zážitků v dražbě. Proto jsem se také zapojila a vydražila netradiční dárek. Nejvíc mě

těší, že takto udělám dvojí radost - tomu, komu dárek předám, i lidem, kterým pomáhá zlínská NADĚJE.“
(Kateřina, účastnice aukce)

„Tichá aukce laskavosti byla velice jedinečná a originální akce. Jsem ráda, že jsem mohla přispět a také se zúčastnit. Pevně doufám, že se tam příští rok opět potkáme.“ (Veronika, dárcce předmětu s nejvyšší vydraženou částkou)

Jana Škývarová

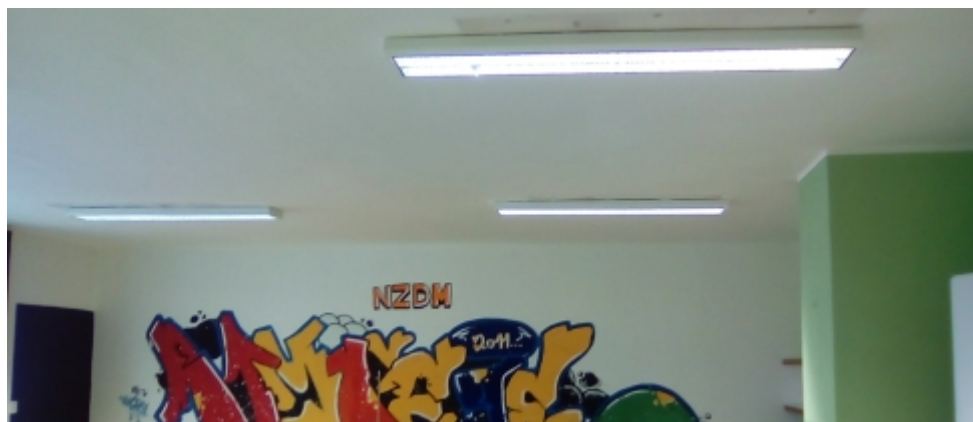
CO SE DĚLO V NZDM VE VIZOVICÍCH

Na podzim jsme ve VITKU neusnuli na vavřínech a pokračovali jsme ve zvelebování klubu. Díky ochotě paní starostky a její zástupkyně jsme do celého klubu dostali nové osvětlení, protože to původní už bylo v nevyhovujícím stavu. Pořídili jsme také nějaký nový nábytek. Dělá nám radost nová pohovka a velice populární křesílko.

Podařilo se nám zrealizovat původně trochu bláznivý nápad a koupili jsme si rybičku – Bettu Bojovnici.

Předvánoční čas patří hlavně tvoření – tomu jedlému i čistě dekorativnímu. Vyráběli jsme krásné dezerty, vizovické pečivo i adventní věnce.

Květa Smrčková

28. KONFERENCE ALZHEIMER EUROPE V BARCELONĚ

Na konci října jsme slavili 100 let od vzniku samostatné republiky. A já poprvé v životě odlétala na mezinárodní konferenci do Barcelony. Díky pozvání České alzheimerovské společnosti a podpoře NADĚJE jsem dostala příležitost okusit atmosféru opravdu velkého setkání profesionálů věnujících se péči o lidi žijící s demencí. Konference trvala 2 dny a zúčastnilo se jí kolem 800 lidí. Den před zahájením konference jsem zastupovala ČALS a Českou republiku na valné hromadě Alzheimer Europe. Pro zajímavost – předsedkyní této organizace je již druhé volební období „naše“ paní doktorka Iva Holmerová.

Program konference byl velmi nabitý, přednášky probíhaly vždy od 8,30 do 18 hodin. Některá jednání byla společná, další probíhala paralelně a účastníci si mohli vybrat z nabízených oblastí. A bylo opravdu z čeho vybírat, vždyť setkání probíhala souběžně v sedmi sálech! Mezi nejzajímavější témata patřil např. příspěvek s výmluvným názvem „Budeme schopni zabránit Alzheimerově nemoci?“, nebo umění a demence, využití hudby a tance v péči o lidi s demencí, denní péče o lidi s demencí v prostředí farem nebo podpora iniciativ vedoucích ke společnosti přátelské lidem s demencí (dementia-friendly). Dalším tématem byla tzv. Alzheimer Café, která vznikají již i v České republice. Jejich cílem je nabídnout nejen pečujícím, ale i lidem žijícím s demencí komplexní servis - vzájemné setkávání, sociální podporu, diskuze, vzdělávání.

Hodně témat bylo věnováno demenci jako společné prioritě evropských zemí.

Osobně mě zaujalo téma přístupu k lidem s demencí, který je založen na lidských právech a propagovaný skrze aktivní zapojení samotných lidí s demencí. S tím souviselo i téma udržení sociálního zdraví v demenci.

V rámci Alzheimer Europe se schází pracovní skupina lidí s demencí, jejíž členové byli na konferenci přítomni a také připravili jeden blok programu. Toto setkání bylo nesmírně silné, povzbuzující a neuvěřitelně lidské. Členkou této pracovní skupiny byla několik let i paní Nina z České republiky, která svoji činnost v pracovní skupině právě na setkání v Barceloně ukončila. Paní Nina je nicméně nadále aktivní, ochotná podělit se o své vlastní zkušenosti a prožívání nemoci. Pokud jí to zdraví dovolí, přijede v lednu či únoru i za námi do Zlína.

Účast na mezinárodní konferenci je pro mne nezapomenutelnou zkušeností, za kterou moc děkuji. Přivezla jsem si spoustu zážitků i nových informací, ale především vědomí, že chceme-li se i my posouvat v naší práci dál, je nezbytné navazovat kontakty i na mezinárodním poli, sbírat zkušenosti tam, kde jich mají více a sledovat nejnovější trendy.

Jana Chovancová

Z DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ A DENNÍHO STACIONÁŘE

KLUB SENIORŮ KVÍTKOVÁ

POSEZENÍ S HARMONIKOU

DĚTI Z KVÍTKOVÉ

NATÁČENÍ V ČESKÉM ROZHLASE

SÁZENÍ STROMU OLGY HAVLOVÉ

PŘESNÁ ŠÍPKA

VÝLET NA SV. HOSTÝN

ROZHOVOR S BLANKOU KRAJÍČKOVOU, DRŽITELKOU OCENĚNÍ ZLÍNSKÝ ANDĚL 2018

Milá Blanko, na úvod našeho rozhovoru Ti chci moc pogratulovat k udělenému ocenění. Jsem velmi ráda, že mohu vést rozhovor s andělem mezi námi.

Blani, v NADĚJI pracuješ od roku 2006, nejprve jako pracovnice v sociálních službách v domově se zvláštním režimem, od roku 2013 potom v denním stacionáři. Můžeš čtenářům prozradit, jak se Ti daří si udržovat stále dobrou náladu, pohodu a klid tváří v tvář každodenním starostem a zvyšujícím se nárokům na Tvoji profesi?

Samozřejmě je pro mě důležité klidné rodinné zázemí a pozitivní myšlení. Časem člověk zjistí, že musí brát věci s nadhledem, musí se umět zasmát i v situacích, které by asi ostatním legrační nepřipadaly.

Jsi členkou poměrně malého týmu pracovníků denního stacionáře. Služby, která je ze své podstaty trošku nevyzpytatelná, a to jak počtem přítomných klientů, tak především jejich aktuální nálady a rozpoložení. Prozrad' nám, čím si dobíjíš energii?

Přestože je nás hodně v malém prostoru, mohu říct, že mám výborné kolegy, se kterými si rozumím, a vzájemně se doplňujeme. Toto je hlavní předpoklad k tomu, abych se cítila dobře a díky panující dobré náladě si dobíjela baterky.

Máš v práci s lidmi žijícími s demencí opravdu bohaté zkušenosti. Je ještě vůbec něco, co Tě dovede překvapit?

Každý den je jiný, někdy není možné

uskutečnit připravené plány, je nutné reagovat na dané situace. Skoro každý den však přijde něco, co mě i po těch letech překvapí. A to je vlastně dobře, proto mě moje práce baví, prostě se pořád něco děje.

V Městském divadle Zlín se v současné době uvádí hra Upokojenkyně. Tato hra je z prostředí domova pro seniory a pojednává právě o lidech žijících s demencí a o jejich pečujících. Víím, že jsi již hru viděla. Pozvala bys na ni čtenáře? Pokud ano, proč? Co Tě na ní zaujalo? A myslíš si, že je téma demence ve společnosti aktuální?

V každém případě všem doporučuji, aby se šli na hru podívat. Toto téma by mělo zajímat každého z nás, neboť nikdo neví, kdy se může s tímto problémem setkat. Hra se mi líbila, můj pohled na zpracování je asi z pozice pečovatelky jiný, než se může jevit ostatním. Nicméně jsem se při představení bavila, smála se, ale i přemýšlela. Téma demence se časem stává stále

aktuálnějším, jelikož lidí s touto diagnózou přibývá. Je proto nutné o tomto problému mluvit, aby se dostávaly informace k co největšímu počtu lidí.

Toto číslo Čtvrtletníku vyjde v adventním čase. Můžeš nám prozradit, jak nejraději trávíš vánoce? Jsou nějaké tradice, bez kterých si vánoce neumíš představit?

Když pominu Vánoce s mými syny, když byli malými dětmi, tak si Vánoce užívám nejvíce v posledních pěti letech, kdy si pokaždé uvědomím, jak je krásné strávit všechny vánoční svátky s rodinou, neboť v nepřetržitém provozu, kde jsem pracovala, toto možné samozřejmě nebylo. Užívám si právě mé velké rodiny, kdy se pravidelně scházíme, klidu a pohody.

Mohu Tě na závěr našeho rozhovoru poprosit o krátké přání k Vánocům a do nadcházejícího roku? Na co se těšíš v roce 2019?

Těším se na vše nové, co následující rok přinese. Všem přeji pokojné Vánoce

plné rodinné pohody. V novém roce hlavně zdraví, lásku, klidné a pohodové dny.

Milá Blanko, mockrát děkuji nejen za rozhovor, ale především za Tvoji práci, ochotu, vstřícnost a úsměv na tváři. Přeji i do dalšího období hodně energie a spokojenosti.

rozhovor vedla Jana Chovancová

POZDRAV Z KUCHYNĚ

JEDNODUCHÝ MEDOVNÍK

4 vejce, žloutky a bílky zvlášť
2 lžíce teplé vody
100 g tekutého medu
150 g hrubé mouky
2 lžíce perníkového koření
1 lžička jedlé sody

Na krém
150 g másla
150 g moučkového cukru
100 g mletých vlašských ořechů
vanilkový pudink ze 1 l mléka
strouhaný perník

Žloutky s vodou a medem utřete do pěny. Vmíchejte mouku smíchanou s perníkovým kořením a jedlou sodou. Nakonec vmíchejte sníh z bílků. Těsto rozlijte do 3 stejně velkých forem, vložených pečícím papírem, pečte při 180°C 15 – 20 minut. Nechte vychladnout. Na krém utřete máslo s cukrem, přidejte vlašské ořechy a pudink. Korpusy spojte krémem. Zbytkem krému potřete celý dort a posypte strouhaným perníkem.

Dobrou chuť přeji pracovníci z kuchyně!

BENEFIČNÍ VEČER NADĚJE ZLÍN

Jeden páteční listopadový večer bývá v NADĚJI Zlín vrcholem několika měsíční práce, dnů hektických plných očekávání. Děkujeme všem, kteří akci podpořili po osmé nebo teprve prvně. Výsledkem společného nasazení,

vzájemně projevené trpělivosti, práce i zábavy je 140 tisíc korun. Peníze pomohou snáze realizovat projekt modernizace sedacího nábytku v domově pro seniory. Děkujeme.

Zuzana Šlúchová

BENEFIČNÍ SPOLEČENSKÝ VEČER NADĚJE ZLÍN PODPOŘILI:

ZA DARY DO TOMBOLY DĚKUJEME:

A DÁLE PŘÍSPĚLI LUCIE KRÁPKOVÁ BÁRTOVÁ A DALŠÍ PŘÍZNIVCI NADĚJE ZLÍN.

RAUT VZNIKL ZA PODPORY:

BENEFIČNÍ VEČER POHLEDEM BLANKY KOVANDOVÉ

Už dlouho jsem se na oficiální společenské akci nepobavila tak dobře. Vyrázila jsem bez doprovodu a narazila na spoustu přátel, kamarádů, známých a vstřícných neznámých (a vrátila se domů o půlnoci!). Líbilo se mi, že programu bylo tak akorát – dost prostoru pro zábavu, povídání. Líbila se mi ta směs návštěvníků – klientů, přátel, spřátelených organizací, donátorů. Působilo to velmi přirozeně a já si považovala,

že jsem v dobré společnosti. Vlastně jednu výtku mám – i když jsem se hodně snažila, jako jediná u stolu jsem NIC nevyhrála v tombole! Ale to není chyba NADĚJE! Víím, že mám holt štěstí v LÁSCE. A tak mi zůstala VÍRA, že v případě zakoupených losů šlo o skvělou citovou investici.

*Blanka Kovandová
šéfka vnějších vztahů
Městské divadlo Zlín*

PODĚKOVÁNÍ

Za finančního příspěvku Nadace Zdraví pro Moravu pořídíme do prostor Domu pokojného stáří nové polohovací křeslo Elyssé s příslušenstvím v hodnotě 22 800 Kč.

Děkujeme za dlouholetou finanční podporu Kovárně VIVA, a. s.

VIVA
KOVÁRNA

JAKÝ BYL A JAKÝ BUDE?

Oslovili jsme některé kolegy a kolegyně se dvěma jednoduchými otázkami: „Co ti udělalo radost v roce 2018 a na co se těšíš v roce 2019? Tady máme odpovědi:

JAN VANĚČEK ÚSTŘEDNÍ ŘEDITEL

V NADĚJI mi dělají trvalou radost perfektní spolupráce a velmi dobré vztahy se všemi spolupracovníky. V takovém prostředí je člověk opravdu rád a moc dobře se pracuje. Pokud bych měl vybrat jednu věc, pak mě moc potěšil a oslovil letošní misijní seminář.

Pracovně se těším na to, jak začneme plánovat 30. výročí založení NADĚJE. V soukromí se aktuálně moc těším na březnovou dovolenou na horách. Hory a lyže jsou moje srdeční záležitost.

EVA MOKRÁ ÚČETNÍ POBOČKY

Asi nebudu originální, ale v poslední době mě nejčastěji a nejvíce těší obyčejné, normální věci nebo drobnosti: moje rodina, práce, milé kolegyně, pěkné počasí, procházka s pejskem, ohleduplnost ostatních lidí.

Těším se na vše, co mi rok 2019 přinese nového. Snad to budou jen pozitivní věci, že jej prožiju ve zdraví a klidu.

MARTIN STAŠEK PRACOVNÍK V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH VE VIZOVICÍCH

Největší radost mi udělalo vítězství ve fotbalovém turnaji NZDM v dubnu ve Zlíně. Vyhráli jsme dvě první místa. Potěšilo mě, že se to všechno tak pěkně sešlo a naše snahy nevyšly na prázdno. Obě první místa – za starší i mladší skupinu, se nám totiž ještě nikdy získat zároveň nepodařilo. Během roku mě také dělaly radost všechny fotbalové tréninky a vítězství vnímám jako odměnu za dobrou průběžnou práci a důkaz toho, jak se nám podařilo vylepšit nejen individuální výkony, ale hlavně sehrání celého týmu.

Nejvíce se těším na pokračování úspěšné sportovní dráhy klientů a obhájení titulů. Samozřejmě na fotbalové tréninky a práci s novými mladými fotbalisty, pro které se můžou stát startem kariéry i mimo NZDM. Plánujeme také přátelské utkání se Salesiánským klubem mládeže a byl bych moc rád, kdyby byl čas a možnost zahrát si nejen jedno utkání ve Zlíně a jedno u nás ve Vizovicích, ale zapojit i jiné NZDM.

JOSEF VYCUDILÍK PRACOVNÍK V SOCIÁLNÍCH SLUŽBÁCH V DOMOVĚ PRO SENIORY

Radost mi udělalo to, že se mým blízkým i mě vyhýbaly vážnější zdravotní neduhy. To, že mě díky užívání nejmenovaného preparátu určenému především pro koně přestala téměř bolet kolena – jenom (se) možná trochu víc řehtám. To, že po letech půstu bylo letos tolik trnek, že zbylo i na povidla. Spolupráce s bývalou vedoucí přímé péče a s celým kolektivem. To, že „aj tak sme stále frajeri...“ (po slovensky je ozaj „mákké i“)

V roce 2019 se těším na povidlové buchty a všechno ostatní z trnek. Na to, že politici začnou víc myslet na obecné blaho než na vlastní prospěch (už se těším skoro 30 roků a asi se v tomto životě nedočkám). Na každý den, který proprší (slunička bude asi i tak dost). Na Vánoce (dá-li Pán Bůh a dožiju). Na to, že „aj o rok budem stále ty istý frajeri“!

ALENA ZÁBOJNÍKOVÁ

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

Velmi mě těší, že rok 2018 byl hojný na setkávání se s lidmi, kteří potřebují "naši pomoc" a s důvěrou se na nás znovu a znovu obrací. Těší mě, že jsem se mohla v plném zdraví věnovat své práci a být nápomocná lidem v těžké životní situaci a že i já jsem měla možnost se sebevzdělávat. Těší mě, že jsem maminkou na plný úvazek, i když někdy je to náročné. Jsem velmi vděčná za to, že mi bylo umožněno pracovat z domu ve chvílích, kdy mé děti onemocní například "jen rýmou" a nemůžou být ve školských zařízeních.

Moc se těším na to, že rok 2019 bude plný změn. Určitě přijdou i nelehké situace, které mě ale ve výsledku posílí k tomu, abych byla na sebe hrdá, i na svou práci, a vše dělala s maximálním úsilím a nasazením. Život bychom si měli užívat, a ne jen mluvit o tom, že je těžký. On možná pro některé těžký je, ale dává nám to pocit, že JSME. Jsme tu, abychom dělali věci, které máme rádi, a naplňují nás. Má práce a rodina mne naplňuje vším.

JAKUB ROBEK

POMOCNÍK V KUCHYNI

Největší radost mám z vítězství v turnaji šipek na Filmovém festivalu, pak že jsem mohl být na akci na Lužné a tam jezdit na motorce a že jsem viděl na horách živého sviště. Těžko říct, na co se těším v roce 2019, to je ještě daleko.

DÁŠA STROJILOVÁ

PRACOVNICE RECEPCE DOMU POKOJNÉHO STÁŘÍ

V mém věku už mám radost z každé maličkosti. Že jsme zdraví (pozn. to není maličkost), že mám kolem sebe kamarády, kteří si na mě najdou čas. Velkou radost mám ze své pěti-leté vnučky. Raduji se, když mám čas být s mojí vážně nemocnou maminkou. A pak moje zahrádka, hlavně ta úroda.

V roce 2019 se těším, spíše doufám, že bude stejně dobrý jako ten letošní, že se pro mě nic nezmění, jak v životě, tak práci.

URŠULA KLIMSZOVÁ

SOCIÁLNÍ PRACOVNICE SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLEN A CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ

V roce 2018 těch radostí drobných i větších bylo nespočet a některé proplují bez povšimnutí. Jsem ráda za každý pokrok našich klientů, i když jsou to častokrát pokroky jakoby nepostřehnutelné, ale i přesto velké. Možnost pokračování v práci bez velkých ohrožení. Bezesporu největší radostí je, že dalších 10 klientů bydlí. Také jsem se začala učit nové věci a to mi dělá radost.

V roce 2019 se těším na to, že přijdou další výzvy a my je zvládneme, na společné hledání směru a správných cest, na bytí spolu.

MICHAL KŘÍŽKA

VEDOUCÍ PRÍMÉ PÉČE SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLEN

Ohromnou radost mi už třetím rokem dělá můj syn. Rád ho jen tak pozoruju při hře, kdy mě fascinuje, jak ze dne na den nabírá nové a nové dovednosti, zvládá nové výzvy a s jakým odhodláním do nich jde, jak je statečný a roztomile svůj. Učí mě zpomalit v dnešní uspěchané době a dívat se kolem sebe, těšit se z maličkostí a uvědomovat si ty skutečně důležité a krásné věci. Učí mě toho ale mnohem víc.

Radost mi dělá setkávání s přáteli, na která se stále obtížněji nachází čas. Příprava kávy. Deska na gramofonu.

Pokud se bavíme o práci, většinou mi dělá radost i ta, jen tím, jaká je a co nového neustále přináší. Nic z toho však není vždy jen černé nebo bílé. Ale i z toho se dá ledacos vzít a radost nakonec přichází po zvládnutí i těch méně příjemných věcí.

Těším se, že nový rok bude klidnější než ten uplynulý, ve kterém se to moc nepodařilo. Na každém novém roce se mi líbí ta možnost začít znovu s čistým štítem a novým odhodláním. Rád s půlnocí bilancuju nad rokem minulým a tím, co nás čeká v roce novém. Mě osobně čeká několik výzev, které bych chtěl zvládnout a rád bych si našel čas i na záliby, kterým jsem neměl moc času se v tomto roce věnovat.

Baví mě a zároveň trochu straší skutečnost, že nevíme, co nás v budoucnu čeká. Tak jsem odhodlaný i dál si užívat maličkostí a každého dne. Snad rok 2019 neuteče tak rychle jako ten letošní, abych všechno stihnul.

JITKA SLOVÁKOVÁ VEDOUCÍ PŘÍMÉ PÉČE CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ

Celý rok mě provázely jak velké, tak i malé radosti. Velkou radostí bylo pro mne otevření nového chráněného bydlení Desítky, bydlení pro deset nových klientů, kteří chtějí žít jako běžná populace naší společnosti, nebýt závislí na službě, rodině a chtít se učit novým znalostem a dovednostem potřebným pro samostatnější život. Každá jejich získaná dovednost, i nepatrná, mě dělá radost. Těším se na další posuny u klientů chráněného bydlení, které povedou k jejich samostatnějšímu životu, na nové klienty, nové výzvy, které nás v roce 2019 čekají a my je společnými silami zvládneme.

MIROSLAV ŠTĚPÁN SOCIÁLNÍ PRACOVNÍK CHRÁNĚNÉHO BYDLENÍ DESÍTKA

Rok 2018 byl pro mě tak trochu zlomový. Přešel jsem z původního chráněného bydlení na novou "Desítku". Původně jsem měl být na Desítce pouze na rozjezd, ale nakonec to dopadlo tak, že jsem tam zůstal natrvalo, za což jsem velmi rád. Práce na původním chráněném bydlení byla pro mě velmi zajímavá, ale poslední dobou jsem už trochu nezvládal skloubit určité domácí a rodinné povinnosti s nepravidelnými směnami a cítil jsem, že je čas na změnu. Nakonec to dopadlo tak, že jsem přešel na Desítku, a mohl jsem nadále pokračovat v práci, která mě velmi baví. Zároveň mám pracovní dobu, která mi vyhovuje daleko více. Také mi samozřejmě udělalo radost to, že se Desítka plynule zajela a nenastaly žádné vážnější problémy. Přeci jenom byla Desítka novým typem chráněného bydlení, které stojí na úplně jiné bázi, než původní chráněné bydlení, a vůbec jsem netušil, co vše se dá očekávat. Díky Bohu nenastaly žádné situace, se kterými jsme si nevěděli rady.

Poslední dva roky jsem se naučil nic neplánovat. Člověk má mnohdy spoustu plánů, ale realita je někdy úplně jiná. Nevíme, co bude zítra. Velmi se těším na další rok na Desítce, kdy dojdou po svátcích v lednu do práce a budu vědět, co mě plus minus čeká a na čem se má dále pracovat, ale to je jen představa. Minulý leden byl o dost náročnější. Velice se také těším na změny v životech klientů, které můžeme průběžně pozorovat. Doufám, že bude více změn v jejich životech spíše pozitivního rázu. Za tu dobu, co v této oblasti pracuji, jsem se naučil jednu věc: že když už si člověk myslí, že ho nemůže nic překvapit, tak ..., doufám v pěkná překvapení.

SPOLUPRÁCE S FIRMOU TESCOMA

Tak jako každý rok, i letos jsme se zapojili do pracovní terapie ve firmě Tescoma, kde jsme připravovali vánoční tašky s dárky pro zaměstnance. Tentokrát jsme měli za úkol vychystat 1300 dárkových balíčků. Ze strany našich klientů se jedná o velmi povedenou akci, o kterou je každoročně velký zájem. Všichni pracovali s chutí a velkým pracovním nasazením. Za několik dní byly vánoční tašky naplněny dárky, které nám vždy paní skladnice ochotně připravila.

Díky této akci mají klienti možnost vyzkoušet si, jaké je to pracovat ve velké firmě, jaká zde panuje atmosféra i podmínky pro zaměstnance.

Už teď se těšíme na příští rok, až budeme opět osloveni s žádostí o pomoc při přípravě vánočních balíčků.

Kateřina Perůtková

PŘEDVÁNOČNÍ ČAS VE SVÍČKÁRNĚ

U nás ve Svíčkárně znamená předvánoční čas spoustu práce. Vrcholí výroba svíček. Připravují se drobné dárečky pro naše příznivce. S radostí jsme přijali nabídku firmy Kuraray, která by chtěla poděkovat svým zaměstnancům za odvedenou práci mimo jiné i našimi výrobky. Pro jejich zaměstnance šijeme dárkové tašky, do kterých pak budeme vkládat další dárky. Výroba 90 ks taštiček nebyla jednoduchá, naši klienti se však do této práce pustili s chutí. Další, kdo si nás vybral pro své dárečky, je firma Monet+. Zde pro zaměstnance připravujeme krásné svíčky z včelího vosku, které omotáváme přírodním

lýkem. Do této firmy také připravujeme „Nadějnou krabici“, ve které se prezentujeme našimi výrobky. Je to jen střípek naší předvánoční činnosti.

Lenka Chmelová

CANISTERAPIE V SOCIÁLNĚ TERAPEUTICKÝCH DÍLNÁCH

V uplynulém roce k nám do dílen na Letnou docházela paní Dáša Holíková, která s našimi klienty provádí canisterapeutickou činnost. Spolupracuje s námi již několik let. Zaměřuje se na jemnou pohybovou motoriku, soustředění, zlepšení komunikace, zklidnění nebo naopak zbystření klienta, což se daří a každá návštěva je pro klienty velkým přínosem. Do canisterapie se zapojuje vždy 6 – 8 klientů.

Velmi důležité je vzpomenout i pejsky, kteří nám v tom všem pomáhají. Jde o plemeno kolie krátkosrsté a jmenují se vznešeně Aloe Vera Adeteva a její potomek Batty Vera Gopo.

Ve Svičkárně probíhá také pravidelná canisterapie pod vedením paní Petry

Malé, která za našimi klienty vodí border kolii Ádu. Náplň je obdobná, přičemž aktivity obohacují i o polohování.

Oběma terapeutkám i jejich čtyřnohým parťákům patří náš velký dík za odvedenou práci a budeme se těšit i v příštím roce.

Eva Vaňharová

BRIGÁDNÍCI V LESE

I v průběhu letošního roku docházeli naši dva klienti na brigády do lesa. Díky otevřenosti a skvělé spolupráci s Markem Koutným z Lesů města Zlína se oba brigádníci stali nedílnou součástí Markova pracovního týmu. Jednou až dvakrát týdně vyráží do terénu a pod Markovým odborným vedením zastanou v lese kus práce.

V předvánočním čase nás čeká společná výprava do lesa pro vánoční stromečky, které nazdobíme na dílnách i v Domě pokojného stáří. Děkujeme za Markovo nadšení pro věc a vážíme si této mimořádné spolupráce.

Michal Křížka

TURNAJ VE STOLNÍM TENISU NA ZELENÉM A V HRADCI KRÁLOVÉ

Dne 23. 10. 2018 náš klub SK Berani Naděje Zlín s podporou NADĚJE, města Zlína a Českého svazu mentálně postižených sportovců pořádal turnaj ve stolním tenisu pro region Jižní Morava. Na halu Zelené se sjelo 60 sportovců z celé Moravy, ale naši hráči se na domácí půdě nenechali zahanbit. Petra Daňková v kategorii ženy B získala první místo. Další první místo obsadila v kategorii ženy A Marie Přikrylová a Miroslav Vindyš v kategorii muži B. I v nejsilnější kategorii muži A jsme měli své zástupce. Mirek Galia vybojoval druhé místo a Josef Slovák krásné třetí místo. Všem moc gratulujeme. Velký dík patří všem zúčastněným za skvělou atmosféru a samozřejmě všem těm, díky kterým tyto akce můžeme pořádát. Následně se vybraní sportovci zúčastnili také Mistrovství České republiky

v Hradci Králové. Za SK Berani Naděje Zlín se do Hradce vypravili Jiří Rychlík, Radim Juřica a Alena Hožďorová. V nelehkých a napínavých utkáních si naši sportovci vedli skvěle. Alena Hožďorová se v kategorii ženy B umístila na třetím místě a Radim Juřica vybojoval v kategorii muži B krásné druhé místo. Všem moc gratulujeme a přeje-me spoustu dalších sportovních úspěchů.

Veronika Saňáková

NÁVŠTĚVA BIOFARMY V BŘEZOVÉ

V pěkných listopadových dnech se klienti chráněného bydlení projeli na koni v Březové. Navštívili biofarmu a měli možnost poznat život a práci se zvířaty. V rámci hipoterapie také hřebelcovali a hladili koníka jménem Lili a ten je pak povozil po pastvinách. Vše za asistence majitelky biofarmy Míši Bičové.

Víťa Klamtová

NADĚJE, POBOČKA ZLÍN

OKRUŽNÍ 5550, ZLÍN 760 05, TEL. 575 758 131
ZLIN@NADEJE.CZ, WWW.NADEJE.CZ

URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU. NEPRODEJNÉ.